

kuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, 3.8.1979, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan, tullivelkaan perustuvien tuonti- tai vientitullien määrien kirjaamisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 (EYVL L 186, 30.6.1989, s. 1) 3 ja 5 artiklan sekä Bulgariasta peräisin olevien kirsikoiden tuontia koskevasta tasoitusmaksusta 22 päivänä kesäkuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1591/92 (EYVL L 168, 23.6.1992, s. 18) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. Hirsch (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini ja R. Schintgen, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 26.11.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Bulgariasta peräisin olevien kirsikoiden tuontia koskevasta tasoitusmaksusta 22 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1591/92 säädetty tasoitusmaksu koskee myös teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kirsikoita.*
- 2) *Taloudelliseen toimijaan, jolla on kokemusta tuonti- ja vientialalta ja joka on tietoinen tasoitusmaksun säätämiseen liittyvästä välittömästä riskistä, ei voida siinä tapauksessa, että kyseisestä maksusta tosiasiaa säädetään, soveltaa tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan ja tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklan säännöksiä, kun toimijalla olisi ollut mahdollisuus saada tasoitusmaksun säätämisen tietoonsa tutkimalla Euroopan yhteisöjen virallista lehteä, minkä se on laiminlyönyt.*
- 3) *Tulliviranomainen ei menetä oikeutta tasoitusmaksun kantamiseen jälkitullauksin silloin, kun se ei kantamisen yhteydessä ole noudattanut tullivelkaan perustuvien tuonti- tai vientitullien määrien kirjaamisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 3 ja 5 artiklassa säädettyjä määräaikoja, mikäli jälkitullaus on suoritettu asetuksen (ETY) N:o 1697/79 2 artiklan 1 kohdassa säädettyssä määräajassa.*

(¹) EYVL C 74, 8.3.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

1 päivänä joulukuuta 1998,

asiassa C-326/96 (Employment Appeal Tribunalin, Lontoo, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), B. S. Levez vastaan T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Miespuoliset ja naispuoliset työntekijät — Samapalkkaisuus — EY:n perustamissopimuksen 119 artikla — Direktiivi 75/117/ETY — Syrjintäkiellon rikkomisen seuraamukset — Saamatta jäänyt palkka — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan oikeus saada saamatta jäänyt palkka on rajoitettu kahteen kanteen nostamista edeltävään vuoteen — Vastaavat sisäiset kanteet)

(1999/C 20/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-326/96, jonka Employment Appeal Tribunal, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa B. S. Levez vastaan T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan tulkinnasta sekä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä helmikuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/117/ETY (EYVL L 45, 19.2.1975, s. 19) 2 ja 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, G. Hirsch ja P. Jann sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, R. Schintgen ja K. M. Ioannou, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 1.12.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Yhteisön oikeuden vastaista on soveltaa kansallista oikeussääntöä, jolla rajoitetaan aika, jolta työntekijä voi samapalkkaisuuden periaatteen rikkomisen takia vaatia takautuvasti palkkaansa taikka vahingonkorvauksia, kahteen kanteen vireilletuloa edeltävään vuoteen, kun tätä määräaika ei voida pidentää, vaikka vaatimuksen esittämisen viivästymisen syynä on se, että työnantaja on taballaan antanut vaatimuksen esittäjälle virheellisiä tietoja vastaavaa työtä tekevien vastakkaista sukupuolta olevien henkilöiden saaman palkan suuruudesta.*

2) *Yhteisön oikeuden vastaista on soveltaa kansallista oikeussääntöä, jolla rajoitetaan aika, jolta työntekijä voi vaatia saamatta jäänyttä palkkaansa taikka vahingonkorvauksia samapalkkaisuuden periaatteen rikkomisen takia, kahteen menettelyn vireilletuloa edeltävään vuoteen, vaikka käytettävissä on toinen keino, jos tämä toinen keino sisältää epäedullisempia menettelysääntöjä tai muita edellytyksiä kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia. Kansallisen tuomioistuimen asiana on arvioida, onko asia näin.*

(¹) EYVL C 354, 23.11.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

1 päivänä joulukuuta 1998,

asiassa C-410/96 (Tribunal de grande instance de Metz in esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti André Ambrya vastaan (¹))

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Vakuuden asettaminen — Matkatoimiston turvautuminen sen toiminnan harjoittamiseksi edellytetyn vakuuden hankkimiseksi vakuuteen, jonka on myöntänyt sellainen luottolaitos tai vakuutusyhtiö, jonka kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa)

(1999/C 20/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-410/96, jonka Tribunal de grande instance de Metz (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on André Ambry, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59 ja 73 b artiklan, itsenäistä toimintaa harjoittavia pankkeja ja muita rahoituslaitoksia koskevien, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/183/ETY (EYVL L 194, 16.7.1973, s. 1) sekä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja direktiivin 77/780/ETY muuttamisesta 15 päivänä joulukuuta 1989 annetun toisen neuvoston direktiivin 89/646/ETY (EYVL L 386, 30.12.1989, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho

de Almeida, C. Gulmann, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen ja K. M. Ioannou, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 1.12.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan sekä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja direktiivin 77/780/ETY muuttamisesta 15 päivänä joulukuuta 1989 annetun toisen neuvoston direktiivin 89/646/ETY ja muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) vastaisena on pidettävä kansallista lainsäädäntöä, jossa säädetään matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY 7 artiklan täytäntöönpanemiseksi, että kun vakuuden antaa sellainen luottolaitos tai vakuutusyhtiö, jonka kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, tämän vakuuden antajan on tehtävä täydentävä sopimus sellaisen luottolaitoksen tai vakuutusyhtiön kanssa, jonka kotipaikka on kyseessä olevassa valtiossa.

(¹) EYVL C 74, 8.3.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

1 päivänä joulukuuta 1998,

asiassa C-200/97 (Corte suprema di cassazione in esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ecotrade Srl vastaan Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (¹))

(Valtiontuki — Valtiontuen käsite — Etu, joka on annettu siirtämättä julkisia varoja — Maksukyvyttömät yritykset — EY:n perustamissopimuksen 92 artikla — EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohta)

(1999/C 20/16)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-200/97, jonka Corte suprema di cassazione (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa